

28/12/2025

Η Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση στο Μεσολόγγι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στην Ιερά Πόλη του [Μεσολογγίου](#), στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, την [Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση](#), 28 Δεκεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο Αρχιερατικός Επίτροπος Μεσολογγίου και Προϊστάμενος του Ναού, Αρχιμανδρίτης Αναστάσιος Καντάνης, ο Αρχιμανδρίτης Βασίλειος Αγγελάκης, ο οποίος συνόδευσε στελέχη των κατασκηνωτικών περιόδων αγοριών Γυμνασίου και Λυκείου της Ιεράς Μητροπόλεως, ο Πρωτοπρεσβύτερος Σταύρος Παπασπύρου, ο Αρχιδιάκονος Δημήτριος Λαγούδης και οι Ιεροδιάκονοι Ιγνάτιος Γοργολίτσας και Βαρθολομαίος Κοσμάς.

Στο δεξιό Αναλόγιο έψαλλε χορός ιεροψαλτών, υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτου του Ναού κ. Χρήστου Ζήση και στο αριστερό αναλόγιο έψαλλαν

στελέχη των κατασκηνώσεων, υπό την διεύθυνση του κ. Αλεξίου Κονδύλη.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος συνέχισε την σειρά των κυριακάτικων κηρυγμάτων του που είναι αφιερωμένα στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και ανέλυσε τις δύο ευχές των πιστών που προηγούνται του χερουβικού ύμνου.

Ανέφερε τα εξής: «Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη έρχεται και παρέρχεται. Μαζί της παρέρχονται τα λόγια και τα έργα της. Ό,τι όμως προέρχεται από τον Αναστημένο Χριστό, τον Οποίο, πριν λίγες ημέρες, υποδεχθήκαμε ξανά ως βρέφος, παραμένει αναλλοίωτο και αιώνιο.

Αυτό διατρανώνει και σήμερα στην Αποστολική περικοπή, προερχόμενη από την επιστολή του προς τους Γαλάτες, ο Απόστολος Παύλος: «Πρέπει να ξέρετε, αδερφοί μου», τους λέει, «πως το ευαγγέλιο που σας κήρυξα εγώ δεν προέρχεται από άνθρωπο. Γιατί κι εγώ ούτε το παρέλαβα ούτε το διδάχτηκα από άνθρωπο, αλλά μου το αποκάλυψε ο Ιησούς Χριστός» (Γαλ. 1:11-12).

Ακόμη όμως και αυτά τα θεία λόγια είναι άραγε σε θέση να οδηγήσουν κάποιον άνθρωπο στην επουράνια Βασιλεία; Η απάντηση είναι «Όχι» αγαπητοί μου. Το σωτήριο έργο του Κυρίου μας πρέπει να συνοδευτεί από την ανταπόκριση του ανθρώπου και την ένταξή του στην Εκκλησία που αποτελεί το ίδιο το πανάχραντο Σώμα Του, εκτεινόμενο στους αιώνες. Χωρίς αυτήν την ένταξη, ο άνθρωπος δεν έχει την δυνατότητα να γευθεί την σωτηρία του. Πώς μπορούμε, λοιπόν, να ανυψωθούμε στους ουραμούς; Την απάντηση μας την δίνει ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος: «Η ανύψωση, μας διδάσκει, είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Και το σχοινί που ρίπτεται από τον ουρανό για την ανάβαση μας είναι το Άγιο Πνεύμα.» (Βιβλιοθήκη Ελλήνων Πατέρων, εκδ. Αποστολικής Διακονίας, 2, 266). Είναι Αυτό που μας υποδέχθηκε στην κολυμβήθρα της βαπτίσεώς μας και μας παρέχει με αφθονία τα δώρα Του, μέσω των Μυστηρίων της Εκκλησίας μας.

Οι κατηχούμενοι, που αποχωρούν αμέσως μετά τα αναγνώσματα της Θείας Λειτουργίας δεν διαθέτουν ακόμη αυτό το σκοινί. Πριν την βάπτισή τους, η οδός που οδηγεί στον Θεό παραμένει κλειστή.

Εμείς όμως, οι βαπτισμένοι πιστοί, αμέσως μετά την αποχώρηση των κατηχουμένων, ακούμε τον ιερέα να μας καλεί: «Εμείς οι πιστοί, λέει απευθυνόμενος προς εμάς, είναι η ώρα να παρακαλέσουμε ακόμη μια φορά για ειρήνη τον Κύριο».

Από το σημείο αυτό και εξής, εισερχόμεθα στο κύριο μέρος της Θείας Λειτουργίας, η οποία θα μας οδηγήσει στο μέγα Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας. Στον Ναό έχουν μείνει μόνον οι πιστοί• εμείς, οι προνομιούχοι, οι οποίοι, παρά τις ασθενείς μας δυνάμεις, αξιωθήκαμε να γευτούμε την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Εμείς, που τώρα, μέσω του ιερέως, αξιωνόμαστε να ευχαριστήσουμε τον Θεό και να τον ικετέψουμε με αυτό τον τρόπο:

«Σε ευχαριστούμε, Κύριε ο Θεός, που εξουσιάζεις τις ουράνιες δυνάμεις, γιατί μας

αξιώσεις να σταθούμε και τώρα μπροστά στο άγιο θυσιαστήριό σου και να παρακαλέσουμε ταπεινά την ευσπλαχνία σου για τα δικά μας αμαρτήματα και για του λαού τα αγνοήματα. Δέξου, Θεέ, την δέησή μας• κάνε μας να γίνουμε άξιοι για να σου προσφέρουμε δεήσεις, θερμές προσευχές και αναίμακτες θυσίες για όλο τον λαό σου• και κάνε μας ικανούς, εμάς που μας έβαλες σε τούτη εδώ την υπηρεσία σου με την δύναμη του Αγίου σου Πνεύματος, ακατάκριτα και ανεμπόδιστα, με καθαρή την μαρτυρία της συνείδησής μας, να ζητούμε την βοήθειά σου σε κάθε καιρό και τόπο, για να μας ακούς και να μας λυπάσαι μέσα στην μεγάλη σου καλωσύνη. Γιατί σε σένα πρέπει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, τον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντα και στους ατελεύτητους αιώνες».

Η ευχή αυτή αφορά ιδιαίτερα τον ιερέα που λειτουργεί στο Άγιο Θυσιαστήριο. Γνωρίζει και ομολογεί τις ανθρώπινες αδυναμίες του. Γνωρίζει όμως, επίσης, πως η ταπεινοφροσύνη και η μετάνοια εξισορροπεί όλες τις ατέλειες και επιτρέπει στον Θεό να μεταβάλλει ανθρώπους αμαρτωλούς σε άξιους να ενωθούν μαζί Του. Το «Αμήν» που ψάλλουν οι πιστοί στο τέλος της πρώτης αυτής ευχής ενώνει τον ιερέα με τους πιστούς και όλοι μαζί, σαν ένα σώμα, πορεύονται προς το μεγάλο Μυστήριο.

Ακολουθεί μια δεύτερη εξίσου κατανοητική ευχή:

«Πάλι και πολλές φορές πέφτουμε μπροστά σου και σε παρακαλούμε, αγαθέ και φιλόανθρωπε, για να σκύψης, να μας ακούσης και να καθαρίσης τις ψυχές μας και τα σώματα από κάθε σαρκικό και πνευματικό μολυσμό, και να μας δώσεις να σταθούμε μπροστά στο άγιο θυσιαστήριό σου, χωρίς ενοχή και χωρίς κατάκριση. Και σ' αυτούς που προσεύχονται μαζί μας χάρισε, Θεέ, να προκόβουν στο βίο και στην πίστη και σε πνευματική φρόνηση• δώσε τους να σε λατρεύουν πάντα με φόβο και αγάπη, να κοινωνούν τα άγια μυστήριά σου χωρίς κατάκριση και να αξιωθούν την επουράνια βασιλεία σου. Για να μας φυλάσση και να μας προστατεύη πάντα η δύναμή σου, και να δοξάζουμε εσένα, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντα και στους ατελεύτητους αιώνες».

Και πάλι ο ιερέας μπροστά στο Άγιο Θυσιαστήριο ομολογεί πως δεν είμαστε άξιοι με τις δικές μας δυνάμεις να εμφανιστούμε μπροστά στον Θεό με ολοφώτεινο χιτώνα. Λάθη, πάθη και αμαρτίες διαρκώς μας καθιστούν ανάξιους μιας τόσο μεγάλης δωρεάς. Γι' αυτό και η προσευχή του ιερέα ζητάει την δύναμη του Θεού, ώστε όλοι μας, κληρικοί και λαϊκοί, να φτάσουμε στο Άγιο Ποτήριο, λουσμένοι από την άφεση, την οποία μόνον ο Θεός μπορεί να παράσχει.

Καθώς η Θεία Λειτουργία οδηγείται προς την κορύφωση, συνειδητοποιούμε πως το Άγιο Βάπτισμα που δεχτήκαμε αποτελεί μόνον την αφετηρία ενός δρόμου γεμάτου προσπάθεια και πνευματικό αγώνα, προκειμένου εκείνη, η πρώτη ολόλευκη στολή

που φορέσαμε στην κολυμβήθρα να λευκαίνεται διαρκώς από τα δάκρυα της μετανοίας μέσω του Μυστηρίου της Εξομολογήσεως.

Αν αναλογιστούμε πως ο ίδιος ο Χριστός σε λίγο θα ενωθεί, όχι μόνο με την ψυχή αλλά και με το σώμα μας μέσω της Θείας Κοινωνίας, πως να μην φροντίζουμε, ώστε όλα τα μέρη του σώματός μας να αποφεύγουν πράξεις ανάξιες της μεγάλης αυτής δωρεάς; Εάν συνειδητοποιήσουμε την τιμή που μας κάνει ο Πανάγιος Θεός να μας χαρίσει το πανάγιο Σώμα Του και το τίμιο Αίμα Του, πώς είναι δυνατόν να επιτρέψουμε στην γλώσσα μας να βλασφημεί, στα μάτια μας να μολύνονται από αισχροτήτες, στα χέρια μας να πράττουν την αδικία, στα πόδια μας να τρέχουν προς την ασωτία; Αλλά και η καρδιά μας που θα δεχτεί επίσης το φρικτό αυτό μυστήριο, πώς είναι δυνατόν να επιτρέψουμε να δολοπλοκεί, να μισεί ή να κατακρίνει;

Την ένωση με τον Χριστό, οι Πατέρες την παρομοιάζουν με έναν γάμο και τον Χριστό αποκαλούν «Νυμφίο», δηλαδή γαμπρό της ψυχής μας. Η καλή πνευματική προετοιμασία, όπως διδάσκουν, είναι το ένδυμα του γάμου, το οποίο προσφέρει ο Θεάνθρωπος Νυμφίος που μας καλεί στο δείπνο Του. Ας πορευτούμε στην ζωή μας με επίγνωση των αδυναμιών και των ατελειών μας, ώστε διαρκώς, με βαθιά ταπεινοφροσύνη, να Του ζητάμε να μας αξιώσει να διατηρούμε το ένδυμα αυτό καθαρό «από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος» μέχρι τελευταίας μας αναπνοής».

Μετά την Θεία Λειτουργία ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός, συνοδευόμενος από τα στελέχη των κατασκηνωτικών περιόδων αγοριών Γυμνασίου και Λυκείου της Ιεράς Μητροπόλεως, μαζί με τον Αρχηγό των περιόδων αυτών, Αρχιμανδρίτη Βασίλειο

Αγγελάκη, επισκέφθηκαν το εμπορικό κέντρο της Ιεράς Πόλεως.

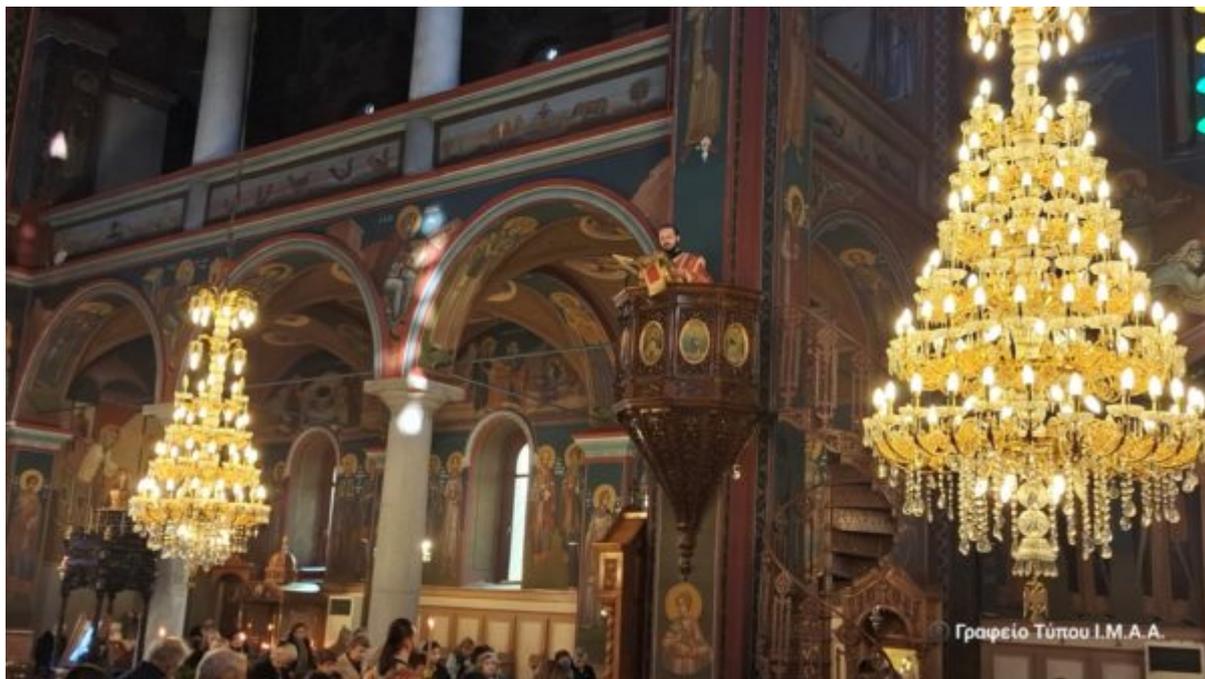

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε χρόνια πολλά στους ιδιοκτήτες των καταστημάτων, τους κατοίκους και τους επισκέπτες της Ιεράς Πόλεως, συνομίλησε μαζί τους και διένειμε σε όλους ως ευλογία την εικόνα της Γεννήσεως του Χριστού, ενώ οι νέοι τραγουδούσαν Χριστουγεννιάτικα τραγούδια και έψαλλαν κάλαντα, με τη συνοδεία παραδοσιακών μουσικών οργάνων.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

